

Askerliğimizi yaptık mı?

Aslı Dinçman

Zihinsel, ruhsal, ya da bedensel bir engeli olmayan her Türk gencinin gururla yerine getirdiği bir vazife, ödediği vatan borcu, askerlik... Burada söz konusu ettiğim, askerlik kavramının yaygın kullanılan anlamı.

Diğer taraftan, büyük önderimiz Mustafa Kemal Atatürk, bu kutsal görevin bir başka boyutuna, aşağıdaki muhteşem ifadelerle dikkat çekmiştir:

“Savaş; muharebe, nihayet meydan muharebesi, yalnız karşı karşıya gelen iki ordunun çarpışması değildir. Milletlerin çarpışmasıdır.

Meydan muharebesi, milletlerin bütün varlıklarıyla, bilim ve teknik alandaki seviyeleriyle, ahlaklarıyla, kültürleriyle, kısacası bütün maddi ve manevi güç ve nitelikleriyle ve her türlü vasıtalarıyla çarpıştığı bir sınav alanıdır. Bu alanda, çarpışan milletlerin gerçek güç ve kıymetleri ölçülür. Sonuç yalnız maddi güçlerin değil, bütün güçlerin, özellikle ahlaki ve kültürel gücün üstünlüğünü kesinlikle ortaya çıkarır. Bu sebeple, meydan muharebesinde yenilen taraf, milletçe ve memleketçe, bütün maddi ve manevi varlığıyla yenilmiş sayılır. Böyle bir sonucun ne kadar feci olabileceğini tahmin edersiniz. Yok oluş, yalnız muharebe alanında bulunan orduya ait olmaz...” (*)

Atatürk, bu cümlelerle bize ne mesaj veriyor?

Kadın erkek, genç yaşlı, zihinsel işlevleri sağlıklı olan herkesin, hepimizin, önce kendi kendimize sormamız gereken, kilit bir soru var: “Askerliğimizi yaptık mı, halen de yapıyor muyuz?”...

Atatürk’ün yukarıdaki ifadesini, geniş anlamdaki askerlik tanımı içerisinde ele aldığımızda ben; bedenimiz, beynimiz ve yüreğimizle, ne yapabiliyorsak, her an vatanımızın hizmetinde olmayı anlıyorum.

Konuyu biraz daha açarsak, vatani sadece silahla savunmak yeterli değildir. Üstelik nüfusumuz içinde bunu yapamayacak derecede yaşlı, hasta ya da benim gibi engelli yurttaşlarımız vardır.

Oysa bilim, kültür ve sanat alanında, ilerlememizi, üretmemizi, sonuç itibarıyla engelleyebilecek hiçbir güç olamaz, olmamalıdır. Çünkü büyük önderimiz Mustafa Kemal Atatürk’ün bizden istediği budur...

Şimdi, sorular:

- Atatürk’ümüzün Türkiye Cumhuriyeti’ni üzerine kurduğu Halkçılık, Laiklik, İnkılapçılık vb. temel değerlerin korunması amacıyla; bu değerlere aykırı davranışları caydırıcı, aktif faaliyetlerimiz nelerdir?
- Ulusal bütünlüğümüzü korumak adına, birlik ve beraberliğimizi bozmaya çalışanlara karşı, “şiddetle kınamak” dışında, etkili yaptırım olarak ne uyguluyoruz?
- Gerek irticai, gerekse etnik bölücü faaliyetler; bunları destekleyenlerle bütünlük içindeler. Biz, Atatürk’ün cumhuriyeti emanet ettiği gençler! Kendi içimizde böyle bir birlik sağlayabildik mi?
- Şeriatçı kesimin sahip olduğu, gazete, tv, radyo, şirket, okul vs. sosyal ve ekonomik gücü hepimiz biliyoruz. Peki, biz de böyle bir güç elde etmek için ne yapıyoruz?
- Elde edilen gelirin, direkt ya da dolaylı olarak, Atatürkçü, laik, aydın bir nesil yetiştirilmesi yolunda kullanılacağını bilerek; huzurla alışveriş yapabileceğimiz kaç işyeri, kaç marka var? Bu amaca hizmet eden şirketlerin artması için neler yapabiliriz?

Kısacası, askerliğimizi yaptık mı, yapıyor muyuz?

Bu öyle bir vatan borcudur ki, ömrümüzün son anına kadar, gururla ödeyebiliriz... Kazancımız ise, Atatürk’ümüzün hedef gösterdiği, “Çağdaş Uygarlık Düzeyi”nin gelecek kuşaklara aktarılması; diğer deyişle, güçlü ve gücünün bilincinde olan bir Türkiye Cumhuriyeti’dir...

İzmir, 19 Ekim 2006